

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

بهرام رحمانی
۲۵ دسمبر ۲۰۱۹

وحشت حکومت اسلامی از همبستگی جهانی با مادران جان باختگان دی ماه [جدی] ۱۳۹۸!

وزارت اطلاعات والدین پویا بختیاری را تهدید به لغو مراسم چهلم کرد. والدین پویا بختیاری، یکی از جان باختگان اعتراضات آبان ماه گذشته در ایران، می گویند هم زمان با نزدیک شدن به چهلمین روز درگذشت پسرشان از سوی وزارت اطلاعات این کشور احضار شده اند و به آن ها گفته شده در صورت مخالفت با برگزاری مراسم در مکان مورد تأیید وزارت اطلاعات اجازه برگزاری مراسم چهلم پویا را نخواهد داشت. پویا بختیاری جوان ۲۷ ساله ای بود که شنبه ۲۵ آبان، در مهر شهر کرج در جریان اعتراضات با شلیک گلوله کشته شد.

پدر او گفته با وجود احضار و تهدید نهادهای امنیتی بنا دارد پنجم دی ماه مراسم چهلم پویا را برگزار کند. بر اساس گزارش ها، وزارت اطلاعات حکومت اسلامی مادر و پدر پویا بختیاری را احضار کرده و از آن ها خواسته است که مراسم چهلمین روز درگذشت فرزندشان را در مکانی سرپوشیده برگزار کنند. علت این درخواست «دشواری تامین امنیت» عنوان شده است.

منوچهر بختیاری، پدر پویا بختیاری اما دیروز شنبه ۳۰ آذر - ۲۱ دسامبر، اعلام کرد که ضمن مخالفت با خواسته وزارت اطلاعات مبنی بر برگزاری مراسم چهلم فرزندش در «یک مسجد یا حسینیه»، از مسئولان امنیتی خواسته تا ورزشگاه آزادی را برای این مراسم در اختیارش بگذارند.

به گفته بختیاری، در حالی که مأموران وزارت اطلاعات در جریان حضور سه ساعته او در این وزارتخانه گفته اند اجازه برگزاری مراسم چهلم پویا در محلی غیر از مکان های سرپوشیده را نداده و از آن جلوگیری خواهند کرد، او بر عزم خود برای برگزاری این مراسم تأکید کرده است.

حکومت اسلامی آدم کش ایران، اغلب از بیم شکل گیری تجمع های اعتراضی از برگزاری مراسم های معمول در گرامی داشت جان باختگان اعتراضات یا چهره های سیاسی و فرهنگی، به ویژه مراسم های کانون نویسندگان ایران به یاد محمدجعفر پوینده، محمد مختاری، احمد شاملو، علی اشرف درویشیان و...، جلوگیری کرده است. پس از گذشت حدود ۵ هفته از اعتراض های خونین در حدود ۱۵۰ شهر کوچک و بزرگ ایران، نخستین آمار قربانیان منتشر شد.

خبرگزاری رویترز روز دوشنبه دوم دی ماه ۹۸-۲۳ دسامبر ۲۰۱۹، در یک گزارش اختصاصی به نقل از مقام های رسمی حکومت اسلامی ایران گزارش داد که در اعتراض های هفته آخر آن ماه در ایران، حدود ۱۵۰۰ نفر کشته شده اند.

رویترز نوشته است خود آیت الله خامنه ای رهبر حکومت اسلامی، دستور برخورد شدید با معترضان را صادر کرده است.

این خبرگزاری نوشته است دستور آیت الله خامنه ای برای سرکوب شدید معترضان از سوی سه منبع نزدیک به رهبر حکومت اسلامی تأیید شده است.

بنابر گزارش رویترز، در طی کم تر از دو هفته تظاهرات در ایران، حدود ۱۵۰۰ نفر کشته شدند که در میان آن ها ۱۷ کودک و نوجوان بودند. هم چنین ۴۰۰ تن از کشته شدگان زنان و نیز نفرات نیروهای انتظامی و امنیتی بودند. رویترز در گزارش ویژه خود درباره اعتراض های آبان ماه می نویسد، پس از چندین روز اعتراضات گسترده در ماه گذشته، علی خامنه ای، رهبر حکومت اسلامی با «چهره ای نگران و نابردبار خود را در انتظار نشان داد.» او کارکنان ارشد امور امنیتی و دولت را گرد خود جمع کرد و فرمانی با این مضمون صادر کرد: «هر کاری می توانید انجام دهید تا جلوی آن ها را بگیرید.»

رویترز می نویسد که سه منبع موثق درون محفل رهبر حکومت اسلامی، صحت این فرمان علی خامنه ای را تأیید کرده اند. یک فرد چهارم که یک مقام رسمی حکومت اسلامی است، نیز تأیید کرده است که چنین فرمانی صادر شده است. و به این ترتیب، خونین ترین رویداد پس از انقلاب ۵۷ در ایران، به دستور علی خامنه ای صورت گرفته است. جمعه گذشته نیز کارشناسان سازمان ملل متحد با صدور بیانیه ای، با اشاره به آمار عفو بین الملل از قربانیان اعتراضات آبان ماه و ضمن ابراز نگرانی از سرنوشت بازداشت شدگان این اعتراض ها، اعلام کرده بودند که این

افراد برای گرفتن اعترافات اجباری در زندان های ایران تحت شکنجه یا بدرفتاری هستند. به گفته این کارشناسان حقوق بشری، پخش «اعترافات اجباری و نمایشی» زندانیان امری مرسوم در رسانه رسمی حکومت اسلامی است. طبق گزارش های رسیده به این کارشناسان، از ارائه خدمات پزشکی به برخی بازداشت شدگان زخمی شده در جریان اعتراض ها خودداری می شود. به گفته آنان، بازداشت شدگان در بازداشتگاه های پرازدحام نگه داری می شوند و برخی از آن ها از ارتباط با خانواده هایشان محروم شده اند؛ امری که از نظر کارشناسان سازمان ملل، مصداق «ناپدید شدن های قهری» است. حسین نقوی حسینی، سخنگوی کمیسیون امنیت ملی مجلس شورای اسلامی است که شمار بازداشت شدگان را «حدود هفت هزار نفر» اعلام کرده است.

مادران فراخوان میتینگ در ۵ دی ماه برابر با ۲۶ دسامبر را داده اند!

تا به کی تا چند این همه بازداشت، شکنجه و جنایت؟ ما پیگیرانه دادخواهیم! فرزندان ما در ایران برای برخورداری از آزادی و زندگی انسانی به خیابان می آیند و توسط نیروهای حکومتی به قتل می رسند. آخرین مورد اعتراضات مردم ایران در اواخر آبان ماه ۱۳۹۸ بود که در اعتراض به بالا رفتن قیمت بنزین شکل گرفت و مردم جان به لب رسیده که خواهان آزادی و پایان دادن به فقر و تبعیض و بی عدالتی هستند، اعتراض شان را در شهرهای مختلف ایران در خیابان ها نشان دادند. پاسخ شان از طرف حکومت نیز شلیک مستقیم گلوله و خفه کردن صدای شان با قطع ارتباط آن ها با دنیا از طریق قطع اینترنت بود. متأسفانه در این اعتراضات صدها نفر به قتل رسیدند و چند هزار نفر بازداشت شدند و هم اکنون زیر شکنجه هستند و حتی به کودکان زیر ۱۸ سال نیز رحم نکرده و بیش از ده کودک کشته شدند. ما مادران ساکت نمی نشینیم. ما مادران و خانواده های داغ دیده که در طی ۴۰ سال فرزندان مان، جان خود را در راه آزادی و برقراری عدالت از دست داده اند، از مردم شریف و آزاده ایران و جامعه بین المللی می خواهیم که روز ۵ دی ماه (۲۶ دسامبر) مصادف با چهل امین روز کشته شدن فرزندان مان، را روز بین المللی ادای احترام به قربانیان آبان ماه اعلام کرده و با برگزاری مراسم یادبود، یک دقیقه سکوت کنیم. یا بهر طریق که می توانیم یاد عزیزان مان را گرامی داشته و این جنایات را محکوم کنیم. ما هم چنین خواهان اعزام کمیسر عالی حقوق بشر و گزارش ویژه حقوق بشر سازمان ملل برای بازدید به ایران و تشکیل کمیته حقیقت یاب با حضور و نظارت خانواده های آسیب دیده برای

بررسی ابعاد فاجعه و اعلام دقیق تعداد کشته شدگان، مجروحان و بازداشت شدگان و روشن شدن وضعیت فرزندان مان و هم چنین شناسایی عوامل دست اندر کار این جنایت هستیم.

به گمان ما این جنایت مصداق بارز جنایت علیه بشریت است و باید عوامل مستقیم آن را در دادگاه های بین المللی و علنی به پاسخ گوئی بکشانیم تا بتوانیم جلوی تکرار این جنایت ها را بگیریم.

امضای کنندگان: از فعالان جنبش دادخواهی در ایران:

- ۱ (ناهید شیربیشه) مادر پویا بختیاری - کشته شده در ۲۶ آبان ۱۳۹۸ - دادخواه
- ۲ (آمنه قادری) مادر زانیار و لقمان مردادی که در ۱۷ شهریور ۱۳۹۷ اعدام شدند و همسر اقبال مرادی که در ۲۷ تیر ۱۳۹۷ ترور شد - دادخواه
- ۳ (شرافت زرینی) مادر رامین و اشرف حسین پناهی - رامین در ۱۷ شهریور ۱۳۹۷ اعدام شد و اشرف در ۶ مهر ۱۳۸۷ در مرگی مشکوک کشته شد - و مادر زندانی سیاسی افشین حسین پناهی - دادخواه
- ۴ (جليله جعفری و شعله پاکروان) مادر بزرگ و مادر ریحانه جباری - اعدام شده در ۳ آبان ۱۳۹۳ - دادخواه
- ۵ (قدم خیر فرامرزی) مادر شهرام و بهرام احمدی - شهرام در ۱۲ مرداد ۱۳۹۵ و بهرام در ۷ دی ۱۳۹۰ اعدام شدند - دادخواه

- ۶ (زهرا پور رحیم) مادر علیرضا مددیپور - کشته شده در ۶ شهریور ۱۳۹۵ - دادخواه
 - ۷ (مهوش علاسوندی) مادر محمد و عبدالله فتحی - کشته شدگان ۲۷ اردیبهشت ۱۳۹۰ - دادخواه
 - ۸ (شهناز اکملی) مادر مصطفی کریم بیگی - کشته شده در ۶ دی ۱۳۸۸ - دادخواه
 - ۹ (شهبین مهین فر) مادر امیرارشد تاجمیر - کشته شده در ۶ دی ۱۳۸۸ - دادخواه
 - ۱۰ (حوریه گلستانی) مادر بهنود رمضانی - کشته شده در ۲۴ اسفند ۱۳۸۹ - دادخواه
 - ۱۱ (اکرم نقابی) مادر سعید زینالی - ناپدید شده از ۲۳ تیر ۱۳۷۸ - دادخواه
 - ۱۲ (گل جهان اشرف پور) مادر اکبر محمدی - کشته شده در ۸ مرداد ۱۳۸۵
 - ۱۳ (مرسده محسنی) از مادران و خانواده های خاوران - خواهر محبتی محسنی از کشته شدگان شهریور ۱۳۶۷
 - ۱۴ (مادر قانندی و مرسده قانندی) از مادران و خانواده های خاوران - مادر و خواهر صادق که در ۳۱ بهمن ۱۳۶۱ اعدام شد و جواد که به همراه همسرش منیرالسادات هاشمی در ۲۲ مرداد ۱۳۶۲ اعدام شدند
 - ۱۵ (منصوره بهکیش) از مادران و خانواده های خاوران - خواهر زهرا، محمود، محمدرضا - محسن و محمدعلی بهکیش از کشته شدگان دهه ۶۰ و سیامک اسدیان (همسر زهرا کشته شده در ۱۳ مهر ۱۳۶۰
 - ۱۶ (سیمین عیوض زاده) مادر زنده یاد رشید علی شناس و امید علی شناس زندانی سیاسی سابق - همراه دادخواهان.
- ۲۲ آذر ۱۳۹۸

مراسم ۵ دی: دادخواهی مادر کمال فرجی، کارگر نجار جان باخته
مادر کمال فرجی که در اسلامشهر با شلیک تیر مستقیم نیروهای سرکوبگر بسیجی و لباس شخصی به قتل رسید یک شنبه یکم دی در آستانه برگزاری این مراسم با انتشار پیامی ویدیویی در دادخواهی فرزندش می گوید:
«من دردم رو به کی بگم؟ کجا برم؟ دلش چیه که بچه ام رو کشتن؟ پسر من می خواسته از حق اش دفاع کند. جواب حقش گلوله است؟»

کمال فرجی کارگر نجار بود و ۲۷ سال داشت که در جریان اعتراضات اسلامشهر کشته شد.

مردم مبارز؛ کارگران، معلمان، بازنشستگان، زنان، دانشجویان، جوانان و انسان های آزادی خواه! خیزش قدرتمند توده ای آبان ۹۸ علیه چهل سال تحمیل فقر، گرانی و سرکوب، توسط حاکمان سرکوبگر بی رحمانه به خون کشیده شد و صدها تن از جمله تعداد کثیری جوان و نوجوان، هدف مستقیم گلوله مأموران انتظامی، امنیتی، گارد ویژه، پاسداران، بسیج و ارتش قرار گرفته و جان خود را از دست دادند. حافظان امنیت قدرت و ثروت، محلات فقیر نشین و حاشیه ای اکثر شهرها که محل تجمعات و تظاهرات های مردم و جوانان بودند را مورد حمله قرار داده و تعداد بسیار زیادی مجروح و بیش از ۷ هزار نفر را بازداشت و روانه بازداشتگاه های مخوف وزارت اطلاعات و سپاه کردند. هدف اصلی این یورش و کشتار وحشیانه آن بود که با ایجاد فضای حکومت نظامی جامعه معترض را وادار به خاموشی نمایند اما این گونه نشد! نه تنها اعتراضات و مبارزات مردم خاموش نشد، بلکه صداها رساتر، فریادها بلند تر و جامعه خشمگین تر در حال ترمیم این زخم عمیق برای فرصتی دیگر است. در شرایط کنونی صدها خانواده و هزاران نفر از بستگان کشته شدگان داغ دارند و هم دردی با این بازماندگان بخشی از برنامه ما برای حفظ جنبش مطالباتی و تداوم راه آن هاست. پدر پویا بختیاری، یکی از جان باختگان آبان ۹۸، در همین راستا روز ۵ دی ۹۸ را که مصادف با چهلمین روز جان باختن پویا هاست، برای این هدف اعلام کرده است. این روز را به گرامیداشتی باشکوه برای همه کشته شدگان این کشتار تبدیل کنیم. در راستای فراخوان پدر پویا بختیاری، تشکل ها و فعالین امضاء کننده این فراخوان از همه مردم می خواهند که ضمن شرکت وسیع در مراسم خانواده های جان باختگان، روز ۵ دی ۹۸ در همه مکان های به قتل رسیدن کشته شدگان، در همه محلات، بر سنگ فرش های خیابان ها و میادین، در کارخانه ها و مراکز کارگری، مدارس و دانشگاه ها با نصب پوسترها و عکس های کشته شدگان و روشن نمودن شمع و نثار شاخه های گل، ضمن هم دلی با خانواده های رنج دیده یاد همه جان باختگان آبان ۹۸ را گرامی بداریم و با ایجاد همبستگی بر تداوم راه آنان تا رسیدن به اهداف انسانی شان پیمانی مستمر و مستحکم ببندیم.

تشکل ها:

۱- انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه ۲- تشکل برای کودکان ۳- سندیکای نقاشان البرز ۴- شورای بازنشستگان ایران ۵- اتحاد بازنشستگان ایران ۶- گروه ۱۹ اسفند ۷- پایپینگ و اکیپ پروژه ای آذربایجان ۸- کانون صنفی A معلمان خوزستان ۹- کانون صنفی B معلمان خوزستان ۱۰- کانون صنفی C معلمان خوزستان فعالین:

۱- جمعی از فعالین لغو کار کودکان ۲- علی نجات ۳- سپیده قلیان ۴- بخشی از فعالین زنان ۵- بخشی از معلمان تهران و کرج.

به گزارش خبرگزاری هرانا، ارگان خبری مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران، روز شنبه ۳۰ آذرماه ۱۳۹۸، پنج تن از زنان زندانی سیاسی در بند زنان زندان اوین، با انتشار نامه ای از تحصن چند روزه خود در زندان به مناسبت چهلمین روز و در همراهی با خانواده های داغ دار اعتراضات سراسری آبان خبر دادند. متن کامل این نامه که جهت انتشار در اختیار هرانا قرار گرفته است، در ادامه می آید:

«یک بار دیگر اعتراضات مردمی علیه فقر، تبعیض و فساد حکومت، در آبان ماه سال جاری مورد سرکوب بی رحمانه حکومت قرار گرفت و تعداد زیادی از هم وطنان مان کشته، مجروح و زندانی شدند.

ما بر این باوریم ملت ایران که براساس سنت و رسم دیرینه، یلدا این طولانی ترین شب سال را در کنار خانواده، اقوام و عزیزان شان جشن گرفته و گرامی می دارند، در شرایط کنونی که صدها خانواده داغ دار عزیزان شان هستند که کم تر از ۴۰ روز پیش کشته شدند و هزاران خانواده در فراق عزیزی هستند که این بلندترین شب سال را یا در سلول های بازجویی یا پشت میله های زندان به سر می برند و هزاران ایرانی و هم وطن مان به دلیل سیل و یا زلزله و به علت بی کفایتی و بی توجهی حاکمان در شرایط غیر انسانی قرار گرفته اند و بسیاری از مردم به دلیل شرایط اسفبار اقتصادی، توان برگزاری این سنت دیرینه را ندارند.

ما جمعی از زنان زندانی سیاسی در همراهی با مطالبات مردم تحت ظلم و ستم و در هم زمانی یلدا امسال با چهل کشته شدگان اعتراضات مردمی و در اعتراض به سیاست های سرکوبگرانه حکومت علیه مردم ایران و اختناق حاکم بر جامعه، از روز شنبه ۳۰ آذرماه امسال از ساعت ۹ صبح در دفتر بند زنان سیاسی زندان اوین به تحصن خواهیم نشست و این شب نه تنها پای سفره یلدا نمی نشینیم بلکه در دفتر زندان یاد عزیزان کشته شده را گرامی خواهیم داشت.

این تحصن تا روز ۵ دی، روز چهل کشته شدگان شبانه روزی ادامه خواهد داشت.

امضاء کنندگان:

منیره عربشاهی، نرگس محمدی، یاسمن آریانی، صبا کردافشاری، آتنا دائمی / بند زنان زندان اوین / آذرماه ۱۳۹۸

اکنون حتی تحلیل گرایان و جامعه شناسان و کارشناسان حکومتی نیز سخت به تلاطم افتاده اند و آن چنان نگرانند که به حکومت شان هشدار می دهند اوضاع مردم را دریابند و فکری بکنند.

عباس عبدی؛ از چهره های اصلاح طلب حکومت اسلامی، شنبه ۳۰ آذر ماه ۹۸، در روزنامه اعتماد نوشت: نتایج اولین نظرسنجی از حوادث آبان ماه که از سوی موسسه نظرسنجی ایسپا انجام شد. یکی از مهم ترین نتایج این نظرسنجی افول جایگاه صدا و سیما به عنوان منبع خبری مردم است. بیش از ۹۰ درصد مردم به سایر شیوه های خبرگیری به جز صدا و سیما دسترسی دارند و این اولین بار است که چنین شکست سختی برای انحصار اطلاع رسانی صدا و سیما به وجود می آید.

رضایت از شرایط کشور در شهر تهران، حدود ۱۵ درصد است که به نظر می رسد با سال گذشته تفاوت چندانی نکرده است. ولی نسبت به سال ۹۶، حدودا نصف شده است.

ارزیابی مردم تهران از اعتراضات این است که تمام نشده اند و در آینده تداوم خواهد یافت (۵۴ درصد مردم) در برابر نیز ۲۹ درصد مردم معتقدند که ادامه خواهد یافت ۷۹ درصد افراد دارای تحصیلات ارشد و بالاتر معتقدند که این اعتراضات ادامه خواهد یافت.

در ایران، نتایج یک نظر سنجی انتشار یافته است. این نظرسنجی را موسسه «ایسپا» انجام داده و عباس عبدی اصلاح طلب و عضو شورای سردبیری روزنامه توقیف شده «سلام»، درباره نتایج این نظرسنجی گفته است:

«۷۱ درصد مردم تهران باور دارند صدا و سیما به میزان «کم و خیلی کم» در پوشش اعتراض های مردم بی طرفانه عمل کرده است. این رقم برای افراد با تحصیلات عالی حدود هفتاد پنج درصد است. گرانی بنزین عامل اصلی اعتراض ها نبوده و در نظرسنجی آمده که فقط شش درصد مردم به گرانی بنزین اشاره کرده اند. ۸۵ درصد به مسائل کلان اقتصادی، بی کاری و ناامیدی از آینده اشاره کرده اند.

رضایت از شرایط کشور در شهر تهران حدود ۱۵ درصد است که پارسال هم همین بود ولی نسبت به سال ۱۳۹۶، حدوداً نصف شده است. فقط ۱۶ درصد مردم ارزیابی مثبتی از آینده دارند. ۵۲ درصد گمان دارند که وضع بدتر خواهد شد و دیگران یا باور دارند فرقی نخواهد کرد یا گفته اند چه می دانیم. افراد با تحصیلات عالی بیش تر ناامیدند. حدود ۷۵ درصد مردم، معترضان اخیر را صاحب حق می دانند. این رقم برای جوانان ۸۴ درصد و برای دارندگان تحصیلات بالا ۸۵ درصد است. ۴۱ درصد معتقدند اعتراض ها مسئولان را مجبور به اصلاح سیاست ها می کند، ۴۹ درصد مخالف این گزاره اند. درباره واکنش به اعتراض ها، اکثریت قاطع مردم تهران یعنی ۶۲ درصد، پیشنهاد گفت و گو با معترضان را می دهند. ۲۸ درصد مردم توصیه به پذیرش خواسته های معترضان داشته اند و حدود چهار درصد نیز طرفدار مقابله شدید با معترضان بوده اند. (امام جمعه ها و رهبر و نظامی ها این چهار درصد را نمایندگی می کنند!)

ارزیابی ۵۴ درصد مردم تهران از اعتراض ها این است که تمام نشده اند و در آینده تداوم دارند؛ ۲۹ درصد مردم معتقدند که ادامه خواهد یافت. ۷۹ درصد افراد با تحصیلات ارشد و بالاتر معتقدند که این اعتراض ها ادامه خواهد داشت.

ایسپا، مرکز افکارسنجی دانشجویان ایران، و وابسته به جهاد دانشگاهی ایران است. به گفته این مرکز، تنها ۴ درصد تهرانی ها طرفدار سرکوب معترضان اند.

هم چنین اعتراضات آبان ماه موضوع نشستی در تهران زیر عنوان «آتش زیر خاکستر» بود. یکی از سخنرانان این نشست ضمن تاکید بر «افزایش مستضعفان» و ناراضیاتی «۸۵ درصد» از مردم گفت، برای شهروندان ایرانی «نظام و دولت تفاوتی ندارند».

محمد فاضلی، جامعه شناس و معاون پژوهشی سابق مرکز بررسی های استراتژیک (از زیرمجموعه های نهاد ریاست جمهوری)، با بیان این که «بر اساس نظرسنجی های علمی، اکثر مردم ناراضی هستند» تاکید کرد، گرچه آن ها «می دانند که بیگانگان از اعتراض شان استفاده می کنند اما چاره دیگری ندارند».

این جامعه شناس حکومتی، به افزایش بی عدالتی در ایران اشاره کرد و گفت: «این وضعیت هر چه جلوتر برود، عریان تر و خشن تر شود، چشم اندازی برای آینده باقی نمی گذارد و امید اجتماعی را از بین می برد». او هم چنین تاکید کرد که در کشور قدرت تصمیم گیری وجود ندارد و نمی توان امیدوار به کارآمدی بود. محمد فاضلی در ادامه، با هشدار به مسئولان حکومت اسلامی توصیه کرد تا «صدای مردم را بشنوند قبل از این که دیر شود».

یک کارشناس دیگر حکومتی، با یادآوری این که لحظات اعتراضات دارد به هم نزدیک تر می شود، گفت: «مسئولین باید خیلی مواظب باشند».

به گزارش ایسنا، امیر محبیان در نشست منطق اجتماعی اعتراضات آبان ۹۸ اظهار کرد: فوران خشم و نفرت در این اعتراضات را شاهدیم. در این اعتراضات زنان خیلی فعال بودند. الان فشار اقتصادی بار زیادی بر عهده زنان است. فشار اقتصادی زنان را هم به حرکت آورده است.

او ادامه داد: ۲۸ استان و بیش از صد شهر را اعتراضات در بر گرفت؛ تفاوتش به نسبت اعتراضات ۹۶ این است که شدتش بیش تر شد. شاخصه های این اعتراضات از ۹۶ شروع شد و در ۹۸ هم خود را نشان داد. بر خلاف اعتراضات سال ۸۸ که جریان اصلاحات از اعتراضات مردم حمایت کرد در این اعتراضات هیچ جریان سیاسی از آن حمایت نکرد.

او افزود: وقتی اعتراضات تحت حمایت جریان سیاسی است نظام سیاسی می داند با چه کسی صحبت کند، اما وقتی اعتراضات این طور متمایز می شود اعتراض ها به شکل دینامیکی و انتظامی امنیتی تغییر می کند. او هم با هشدار به مسئولین حکومت اسلامی، گفت: لحظات اعتراضات دارد به هم نزدیک تر می شود و باید خیلی مواظب باشند.

داوود حشمتی روزنامه نگار داخلی، در سایت «امتداد» نوشت: تفاوت اعتراضات ۹۸ با سایر اعتراضات در این جاست که هم به لحاظ سنی و هم به لحاظ طبقات اجتماعی به سمت پائین حرکت کرده است. از یک سو، سن معترضان کاهش یافت و از سوی دیگر، طبقاتی که درگیر آن شدند مناطق محروم تر هستند. پیوند این دو کانون زنگ خطر و هشدار بزرگی را به صدا در می آورد.

این روزنامه نگار نوشت: براساس آمار رسمی بیش از ۷۰ درصد دستگیر شدگان از میان جوانان زیر ۳۰ سال هستند. این مسأله با توجه به موقعیت مکانی اعتراضات تحلیل روشنی در زمینه تغییر سنی جنبش های اعتراضی در ایران را به دست می دهد. اگر در اعتراضات گذشته افرادی با سن های میان سال درگیر بودند، این جا شاهد ریزش سن اعتراضات هستیم. از سوی دیگر، پراکندگی مکانی اعتراضات نشان دهنده این است که این جنبش در مناطق محروم و حاشیه نشین شهرهای بزرگ به ویژه تهران صورت گرفته است. بنابراین یکی دیگر از مهم ترین وجهه تمایزهای این اعتراضات ریزش از طبقات بالای جامعه به طبقات پائین است.

او افزود: واقعیت این است؛ آن ها که اعتراضات اجتماعی و سیاسی داشتند اعتراض شان هنوز پابرجاست. چون به خواسته های خود نرسیدند. آن چه اتفاق افتاده این است که طبقات محروم تر جامعه و هم چنین سنین جوان تر جامعه نیز به این سبب افزوده شدند. این جاست که اهمیت این زنگ خطر بیش تر از پیش احساس می شود. و چنان چه حاکمیت نتواند به این اعتراضات پاسخ مناسب و قانع کننده ای بدهد روز به روز حجم، وسعت و طبقات دربرگیرنده آن بیش تر خواهد شد. تنها راه حل ممکن پاسخ دادن صحیح به اعتراض است و نمی توان آن ها را با روش های گذشته عقب راند. خصوصا این اتفاق در مورد جنس اعتراضات ۹۸ کاملا متفاوت است. به این معنا که جنبش های اعتراضی طبقات محروم و پیوند خورده با جوانان، به راحتی طبقات متوسط عقب نشینی نمی کنند.

سایت «بهارنیوز» در داخل کشور در مطلبی با عنوان «هشدار درباره قربانیان نظام اجتماعی ایران»، نوشت: بی تدبیری مسئولان در زمینه اداره صحیح کشور سبب شده در ابعاد مختلف به نظام اجتماعی کشور، آسیب های جدی وارد آید که پدیده فقر و مشکلات حاد معیشتی از خوف ناک ترین آن ها محسوب می شوند، گرچه مسئولان چند دهه است سعی دارند که جنگ و تحریم را عامل همه بدبختی های ملت ایران ذکر کنند و با این شعار بر تمامی کمی ها و کاستی ها و بی تدبیری ها و فسادها سرپوش بگذارند، اما واقعیت این است که ملت ایران حداقل در شرایط کنونی که چهل سال از زمان انقلاب گذشته است پذیرای این توجیه نیست.

متأسفانه فارغ از بررسی دقیق و ذکر صحیح علل به وجود آمدن این طبقه از قربانیان نظام اجتماعی، همه روزه به این افراد و اقشار برچسب و لقب هائی ناحق زده می شود که در واقع این اتهام ها خود به یکی از علل بروز مشکلات دیگر این گروه ها منجر می شود، زیرا بر اساس برچسبی که می خورند به جز موارد خاص دیگر نمی توانند به چرخه حیات اجتماعی وارد بشوند و شرایط خود را احیا نمایند و در این تسلسل معیوب باقی می مانند، از جمله برچسب هائی با عناوین زنان خیابانی، اراذل و اوباش، کارتون خواب متجاهر، معتاد فلانی، اما کسی توجه ندارد که این ها قربانیان نظام معیوب اجتماعی کشور هستند، این ها جوان ها و افراد و خانواده هائی هستند که در این جامعه به دنیا آمده اند و در این

کشور حق و حقوقی دارند، بنابراین اگر هر مشکلی دارند بخش قابل توجهی از مشکل آن ها، معطوف به نظام اجتماعی، سیاسی و اقتصادی کشور است که باعث شده این افراد قربانی و نخ نما شوند.

فقر، نداری و بیکاری خانواده ها و جوانان بزرگ ترین عامل وقوع بسیاری از مسائل و مشکلات اجتماعی در ایران است. روند نامعقول و نامطلوب فعلی و در حال گسترش قربانیان اجتماعی و روند فقر و ایجاد شکاف های عظیم طبقاتی و چند قطبی شدن جامعه را با شعار و جلسه و موعظه نمی توان متوقف و ترمیم کرد، فقط می توان آن ها را نادیده گرفت یا صدا و خواسته آنان را خاموش و از صحنه اجتماع کم رنگ و محو کرد، اما این قربانیان و بسیاری از معضلات اجتماعی خصوصا بروز فقر در لایه های پیدا و هزاران توی پنهان خود که مانند موریانه در حال سست کردن بنیان های اجتماعی هستند و اگر به فوریت و در کوتاه مدت برای حداقل توقف این روند فکری نشود، این پدیده روزی با شدت و قدرت بر سر اصحاب و اربابان سیاست و مسؤولان خراب خواهد شد.

این چند نمونه از درون جامعه ایران و نزدیک به جناح های حکومتی، نشان از وخامت شدید اوضاع و ترس و واهمه سران و مقامات و نهادهای های حکومتی از آینده شان است. غلامعلی جعفرزاده ایمن آبادی، نماینده رشت در مجلس شورای اسلامی وحوش، دوشنبه ۲ دی در گفت و گو با رسانه های داخلی درباره تعداد جان باختگان در اعتراضات آبان ۹۸، چنین اقرار کرده است: «ما در جلسات خودمان آمار (کشته شدگان) را گرفته ایم اما مجاز به اعلام آن نیستیم غلامعلی جعفرزاده ایمن آبادی در ادامه سخنانش از مراجع قضائی، پزشکی قانونی و وزارت کشور خواست که تعداد کشته شدگان را به تفکیک اعلام کنند. رئیس فراکسیون مستقلین مجلس، گفت: «چرا در این یک ماه نتوانسته ایم به یک جمع بندی برسیم، چه اشکالی دارد یک آمار اعلام شود. دیگر چه دلیلی دارد وقتی که رهبر معظم انقلاب این افراد را آشوب گر می نامند، آمار این ها اعلام نشود.»

به این ترتیب، تئوریسین ها، کارشناسان و سران و مقامات حکومت اسلامی، به خوبی می دانند که خیزش ۹۶ و خیزش ۹۸ به زودی و با قدرت آغاز خواهد شد. چرا که اولاً معترضین نه تنها به خواسته های خود نرسیده اند، بلکه نسل کشی حکومت اسلامی با فرمان خمینی را که در گذشته در زندان ها تجربه کرده بودند این بار این نسل کشی با فرمان خامنه ای را در خیابان ها تجربه کردند و به همین دلیل، اکنون جامعه ایران به شدت دوقطبی شده است: حکومت و طرفداران ناچیز و انگشت شمار آن که حامی حکومت هستند و اکثریت جمعیت ایران که چشم دیدن این حکومت نکبت بار و نفرت انگیز را ندارند!

مهم ترین شباهت اعتراضات دی ماه ۹۶ با اعتراضات آبان ۹۸، در اعتراض به بیکاری، فقر، سرکوب، مخالفت با کلیت حکومت اسلامی و ایدئولوژی آن بود. غالب معترضان در این دو خیزش، سرسختانه مخالف جریان های سیاسی درون حکومت اسلامی و حتی گرایشات سیاسی بیرون از ایران که چشم به انتخابات و اصلاحات و یا تغییر و مرگ خامنه ای دل بسته بودند نیز هستند. اصولاً این دو خیزش، خواهان تغییر کلیت سیستم سیاسی ایران بود. بر اساس تحلیل ها و آمارها و مشاهده میدانی کارشناسان، به دلیل ریزش گسترده ای که در طبقه متوسط شهرنشین (به لحاظ اقتصادی و اجتماعی و فکری) در بیش از یک دهه اخیر روی داده، قالب معترضان از طبقه متوسط به پائین بودند، البته این به معنای رضایت طبقه متوسط نسبت به بالا نیست، بلکه تفاوت در درجه ریسک پذیری جامعه، در شرایط متفاوت و شیوه های ابراز اعتراض است.

در ایران، هر روز پیکر جان باختگان در گوشه و کنار خیابان ها و یا در شدها و رودخانه ها پیدا می شود؛ هزاران نفر در سیاه چال های مخوف حکومت اسلامی اسیرند؛ و صدها زخمی با مرگ دست و پنجه نرم می کنند این اوضاع بسیار حساس و غیرقابل تحمل است.

حکومت اسلامی را باید در داخل و خارج شکست! بپا خیزیم و به ندای مادران جان باختگان آبان ماه و همه جنایت ها و وحشی گری های حکومت اسلامی، جواب دهیم و پنجم دی ماه، سرآغاز هرچه بیش تر حکومت اسلامی به لبه پرتگاه گورستان تاریخ عقب بنشانیم!

همه شواهد و قرائن نشان می دهند که خیزش عظیم سراسری مردمی برای وارد کردن ضربه نهائی به پیکر متعفن حکومت اسلامی آدم کش، در راه است!

دوشنبه دوم دی [جدی] ۱۳۹۸ - بیست و سوم دسمبر ۲۰۱۹